

Izjava

Moje ime je Maša Blaznik, jogijsko ime Mahima Devi. Jogo sem začela vaditi v društvu Joga v vsakdanjem življenju Ljubljana, Slovenija leta 1992. Stara sem bila 20 let. Leta 1994 sem odšla na 2-letni študijski program »Vedske študije«, ki se je izvajal v Jadan ašramu v Indiji. Skupina nas, ki smo tam študirali, smo bili v joga skupnosti znani kot »Jadan students«. Verjela sem, da na poti osebne rasti človek potrebuje duhovnega učitelja. Nekoga, ki ni več vpleten v spono vsakdanjega življenja, ki ima višjo stopnjo zavesti in razumevanja ter ga odlikuje brezpogojna ljubezen do vseh živih bitij. Pot in izkušnje, ki so me pričakovale tukaj, so bile zelo drugačne od tistega, kar sem si pod oznako »duhovnega razvoja« predstavljala.

V času bivanja v Jadanu sem tudi jaz postala ena izmed tistih, o katerih so spregovorila dekleta pred tremi leti. S Swamijjem sem imela spolne odnose več let. To se je dogajalo v njegovih prostorih v jadanskem ašramu (med leti 1994-1996), občasno v času seminarjev v njegovih prostorih v Vepu, v Ljubljani, na Dunaju, vse do leta 2008. Včasih sem bila z njim sama, včasih je bilo v sobi tudi po več deklet. O tem nisem govorila z nikomer, ker mi je Swamiji naročil, da mora to ostati skrivnost. Leta 1996 sem bila žrtev spolnega napada s strani Swamijjevega guruja, Swamija Madhavanande, vendar sem mu ušla. O tem sem v pismu obvestila Swamijja. Ob prvem osebnem srečanju mi je rekel, da bo govoril z njim, da naj tega več ne počne. O tem nisva spregovorila nikoli več. Visoka predstavnica Fellowshipa mi je kasneje rekla, da naj takšnih stvari ne sporočam več v pisni obliki.

Kako to, da sem ostala na jogi še toliko let in spregovorila o zlorabah šele sedaj? Zakaj se nisem pridružila dekletom, ki so pred dvema leti javno spregovorile o svojih izkušnjah? Čeprav sem vedela, da govorijo resnico, sama javno o tem takrat še nisem zmogla spregovoriti, ker me je bilo preveč sram in strah.

Iz joga skupnosti sem se umaknila že nekaj let preden so dekleta javno spregovorila o zlorabah. Menila sem, da bo umik dovolj, da začnem ustvarjati novo poglavje v življenju. V tem času sem Swamijjeva dejanja še vedno doživljala kot gurujevo preizkušanje zvestobe in zaupanja učenca ter nekakšen izraz ljubezni. To, da sem se ob njegovih dejanjih počutila neprijetno in razburjeno ter tega nisem doživljala kot nekaj božanskega in edinstvenega, pa sem pripisovala mojim lastnim pomanjkljivostim.

Odziv članov joga skupnosti in Swamijja na zgodbe deklet, ki so spregovorila o zlorabi, pa je bil za mene začetek konca. Vedela sem, da zgodbe držijo: razdevičenja, spolne igrice z več dekleti hkrati, zgodba z Gurujjem. Swamiji je vedel, da dekleta govorijo resnico, vendar jih je v intervjuju označil za demone, kasneje pa se po nasvetu PR svetovalca, zavil v popoln molk. Žaljenje in osebna diskreditacija deklet, ki je potekala znotraj joga skupnosti, pa je poskrbela, da so bila dekleta označena za shizofrena, promiskuitetna, zmedena, da so sama to želela, da je tantrični mojster, itd.

Ob opazovanju tega dogajanja sem spoznala, da gre za veliko zlorabo, ki pa ni samo spolna, temveč veliko globlja. Ne želim biti več del skupnosti, ki iz sočutja ne je mesa, ne premore pa sočutja do deklet, ki razkrijejo resnično zlorabo. In to s strani vseh nas - od tistih, ki smo vedeli, da govorijo resnico, do tistih, ki jim niso bili pripravljeni niti prisluhniti.

Po dveh desetletjih v joga skupnosti spoznavam, kakšen grozljiv vpliv so na mene, na moje življenje in na moje odnose imele izkušnje zlorabe in skrivnosti, ki jih še vedno ščitim. Sram, ki sem ga ob tem občutila, je 19 let skrbel, da sem del sebe odrezala od družine, partnerjev in prijateljev.

Z molčanjem koristim peščici, škodim pa mnogim, tudi sebi.

Skrivnosti ljudem prepečujejo dostop do informacij, do katerih imajo pravico. Brez njih se ne morejo pristno odločati in zato ne v polnosti živeti svojega življenja. Laganje, prikrivanje in molčanje tako Swamijija in vseh, ki vedo, kaj se dogaja, ko se konča uradni del satsanga in gre Swamiji v svoje prostore, odreka ljudem pravico do zaupanja, spoštovanja, enkovrednosti in sprejetosti. Je to odraz duhovnih vrednot skupnosti Joge v vsakdanjem življenju?

Swamiji je zlorabil položaj moči, ki mu ga kot duhovnemu učitelju pripisujejo učenci; njihovo zaupanje, s katerim mu pristopajo ter posledično spolno nedotakljivost posameznic, četudi so dekleta polnoletna. To je nedopustno in je zloraba v vsej svoji moči!

Vendar se zloraba ne konča tukaj. Organizacija, ki jo je zgradil in določene odgovorne osebe v njej na lokalnih/nacionalnih in mednarodnem nivoju, vedo za Swamijijevo zlorablajoče vedenje, vendar o tem molčijo ter z molkom dopuščajo, da se zlorabe nadaljujejo.

Čeprav številni enostavno ne morejo verjeti, da se to dogaja, vam želim povedati, da to sploh ni vprašanje. To je resnica. Moj namen ni, da vas prepričujem v karkoli. Želim samo, da informacijo prejmete. Potem je v vaših rokah, da z njo naredite, kar želite.

Maša Blaznik

Ljubljana/Slovenija, 27. marec 2014